

Επιστολή 17

Προς Μοναχή Βρυαΐνη,

Ιερά Μονή Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης, Καλογραιών Καλαμάτας.

Άγιον Όρος, τη 15/3/1959.

Τέκνον μου αγαπητόν και ευλογημένον, Βρυαΐνη, σπλάγχνα μου θεία και ιερά, εύχομαι να είσαι καλά.

Έλαβον την επιστολήν σου και είδον και εχάρην όπου εύχεςαι να γίνω καλά.

Παιδάκι μου μικρότερο, με επεσκέφθη ο καλός μας Θεός -διότι με αγαπάει- με μίαν πολύ βαρείαν ασθένειαν, βρογχο-υπερ-πνευμονίαν. Με ξενυκτούσαν ότι θα έφευγα, έκλαιγαν τα παιδάκια μου, αλλά δεν ήλθεν η ώρα. Εκατόν είκοσι ενέσεις μου έκαμαν. Τέλος πάλιν εγύρισα. Έχω φοβερά δύσπνοια, όπου αν μία μέρα δεν πάρω φάρμακο να πέση, κινδυνεύω να σκάσω.

Τώρα είμεθα καλύτερα και επιάσαμε πάλιν να γράφωμε εις τους αδελφούς. Λοιπόν, είδες ότι η Χάρις αρχίζει να σε επισκέπτεται, και όσον δύνασαι βιάζου να λες την ευχήν, και θα ιδής ότι πολλή ωφέλεια θα σου γίνη εις την ψυχήν σου.
[\(περισσότερα...\)](#)